

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De piscatore fornicario, quem candens ferrum ob confessionem non laesit,
& postea reciduantem, aquae frigida co[m]bussit, cap. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

deinde linteamen decenter super extenderet: quod & factum est. Die verò statuto venit clericus, venit & mulier, sed clericus, stipula prius succensa, lectum ascendit, illam ut simul ascenderet vocauit; quæ flammæ ex omni parte cernens exurgere retrocessit, crebriusque vocata, ad tam horrendos amplexus venire recusauit. Clericus verò Dei adiutus gratia, non aliter sensit illum ignem, quam ventum roris flantem, nec est adustus capillus eius, neque vestimenta eius in aliquo sunt læsa. Quod ut misera illa vidit, territa, & ad horam de tam grandi miraculo compuncta, tam domino suo quam cæteris publicè confessa est, quòd sanctum virum sine causa, ex solo rancore & inuidia, ob vindictâ præmissæ accusationis, infamasset. Ipse verò vir venerabilis, non ingratus Deo, ad ordinem se transtulit Prædicatorum.

CAPVT XXXV.

REferre solet dominus Bernhardus de Lippia, quandoque Abbas, nunc Episcopus in Liuonia, quoddam miraculum, iam dicto miraculo prorsus contrarium. Noui, inquit, piscatorem in Episcopatu Traiectensi, qui cum quadam femina multo tempore fuerat fornicatus. Et quia eius peccatum nimis erat notorium, tempore quodam in synodo imminenti accusari timens, dicebat intra se; Quid nunc facies miser? si hac in synodo de fornicatione accusatus fueris & confessus, illam in matrimonio mox ducere cogaris: si autem negaueris, candenti ferro conuictus, ampliùs confunderis. Statimque ad sacerdotem veniens, magis, ut post patuit, timore pœnæ, quàm amore iustitiæ, peccatum confessus est, consilium quesuit, & inuenit: Si habes, inquit sacerdos, firmum propositum nunquam peccandi cum illa, candens ferrum securè poteris portare, ipsumque peccatum negare, spero autem quòd virtus confessionis liberabit te. Quod ita factum est, cunctis stupentibus, quibus fornicatio innotuerat. Ecce hic ignis Dei potentia, sicut in superioribus exéplis, contra naturam vim suam restrinxit: & sicut in subsequèntibus audies, mirabiliùs aqua

aqua

aqua contra naturam incanduit. Quid plura? absolutur homo. Post dies plurimos, cum alio piscatore officij sui causa in flumine nauigans, cum domu prædictæ mulieris vidissent, ait alter alteri; Valde miror, & multi mecum, quare te in synodo non inuulerit ferrum, cum tam manifestum fuisset tuum peccatum. Ille de gratia sibi collata indignè glorians, eo quòd iam voluntatem fornicandi cum illa concepisset, manu aquæ fluminis percussit, & ait: Ecce tantum nocuit mihi ignis ille. Mira Dei iustitia, qui misericorditer penitentem custodiuit, iustè & miraculosè nimis puniuit recidiuantem. Mox ut aquam tetigit, candens ei ferrum aqua fuit, quam statim cum clamore valido retrahens, pellem dimisit in aqua: omnia circa se gesta socio referès, sera ductus est penitentia. Non discordat ab hoc miraculo, quod monachus noster Lambertus recitare solitus est.

CAPVT XXXVI.

Rusticus quidam contra alium habens inimicitias, cuidam maligno homini de ordine viatorum, quales multi sunt, pecuniam dedit, ut domum illius incenderet; quam sub specie religionis intrauit, & tempore conuenienti succendit; immemor miserrimus hospitalitatis, postquam fuisset reedificata, accepto pretio, renouauit incendiū. Turbat homo, repete omnes, de quibus suspicionem habuit, accusauit, qui per candens ferrum se expurgauerunt. Denuo domus incensa, reedificata est, & ferrum idè in angulum eius proiectum est. Quid plura? venit rursus pseudouiator ille, antiqua corruptus avaritia, humane satis susceptus, cum ferrum iam dictum vidisset, & quis eius vsus esset interrogasset; respondit ille; Nescio quis domum hanc in altera vice succendit, & cum de quibusdam habuissem suspicionè, candens illud portauerunt, sed non sunt exusti. Tunc ille; Ad aliquos vsus posset conuerti. Quod cum nuntius Dei leuasset, sic in manu adustus est, ut cum clamore illud iactaret. Quod ubi paterfamilias vidit, incendiarium per vestem tenès, exclamauit; Verè tu reus es.

Mox